

מ"ת 26151/08/20 - מדינת ישראל נגד מג'ד נדאף, אחמד שרקיה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 26151-08-20 ישראל נ' נדאף(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 303526/2020

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים
נגד
משיבים
מדינת ישראל
1. מג'ד נדאף (עציר)
2. אחמד שרקיה (עציר)

החלטה בעניין המשיב 2 כתב האישום

- נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס למשיב 1 (להלן "נדאף") עבירות של רצח ושיבוש מהלכי משפט, ולמשיב 2 (להלן "המשיב" או "אחמד") עבירות של סיוע לאחר מעשה, שיבוש מהלכי משפט, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה וללא פוליסה בתוקף.
- על פי המתואר בכתב האישום, בין נדאף ובין מוחמד ותד (להלן "המנוח") התגלע סכסוך; הסכסוך התרחב וכלל גם את אח המנוח- חאלד.
- ביום 17/6/20 נסע המשיב עם אחר, (באסל אבו אל תחריר חלף, יכונה גם "בסל"), ברכב טויוטה הנהוג ע"י האחר, כשהוא יושב במושב הקדמי. המשיב והאחר יצרו קשר עם חאלד, ששהה עם אחיו מאג'ד נדאף, לאחר שזיהו כי המנוח בסביבתם.
- בעקבות שיחת הטלפון, על פי האישום, הצטייד נדאף בסכין, בכוונה להמית המנוח; המשיב והאחר אספו את נדאף, ונסעו לכיוון באקה אל גרביה במטרה לאתר המנוח.
- המשיבים איתרו המנוח, נדאף והאחר יצאו מהרכב והחלו רצים לכיוון המנוח; המנוח ניסה להימלט; השניים השיגו את המנוח וזה נפל למדרכה; בשלב זה נדאף דקר את המנוח 12 דקירות בפלג גוף עליון; האחר עמד לידו ובעט במנוח (נדאף ישב עליו כך שהמנוח רותק למדרכה). בזמן שנדאף והאחר דלקו אחר המנוח, כמתואר לעיל, נהג המשיב ברכב וקירב אותו למקום המצאות נדאף והאחר (והמנוח); המשיב עצר את הרכב ליד נדאף והאחר, והמתין לכניסתם לרכב. קירוב הרכב נעשה הגם שהמשיב פסול לנהיגה.
- האחר נכנס למושב הנהג ונדאף התיישב במושב האחורי; כולם נמלטו בצוואת לכיוון בית נדאף. בהגיעם סמוך לבית נכנס נדאף, ניתק את מכשיר המצלמה, החליף בגדיו, ומסר מכשיר המצלמה, בגדיו והסכין למשיב ולאחר.
- המשיב והאחר שוחחו עם ענאן ג'סאר וביקשו כי יחביא את רכבם; זה הביא את רכבו והתחלף עמם ברכבים;

עמוד 1

המשיב והאחר ניסו להעלים הביגוד, המצלמה והסכין.

8. כתוצאה מהדקירות, מת המנוח.

9. כאמור- המשיב 2 חולק על קיומה של תשתית ראיתית ביחס אליו.

10. ודוק- אין חולק לנוכחות המשיב יחד עם האחר ועם נדאף; המחלוקת היא לגבי מעשיו יחד עמם. (ראה גם פרוטוקול, עמ' 4 שו' 27 ואילך).

טענות המשיב

11. המשיב טוען כי הגם שהיה עם נדאף ועם האחר, לא היה מעורב ברצח; המשיב טוען כי לא נהג ברכב ולכל היותר "דרדר" את הרכב לכיוון התרחשות הרצח, וגם זאת מסקרנות ולא כדי לסייע; המשיב מטעים כי האחר עלה מיד לאחר הרצח למושב הנהג, ועל כן לא יתכן כי המשיב נהג; עוד טוען המשיב כי נדאף נתן את הבגדים, הסכין והמצלמה לאחר, ולא למשיב.

12. מעבר לטענות אלו, טוען המשיב להפליה בהגשת כתב האישום, שכן אחרים פעלו לשיבוש ראיות- ענאן ג'סאר וחוסאם חוסין, ולא הוגש כנגדם כתב אישום.

הראיות בתיק

הודעות

13. תחילת הדברים- ערפל מוחלט, תוך שגם העד חסאן ג'מאל מספר כי לא ראה דבר ואינו יודע דבר (הודעה 12, מיום 19/6/20); עם התקדמות החקירה מתבהרים הדברים.

14. אציין כי קיימות כמה נקודות בסיס הנדרשות לתשתית- קיומו של סכסוך; המפגש בתחנת הדלק (זיהוי המשיב 2 ובאסל ברכב); זירת הרצח (זיהוי המשיבים ובאסל); זירת מסירת הבגדים והמצלמה (בית המשיב 1); החלפת הרכב (עם ענאן ג'סאר) והשיבוש.

15. הודעת ענאן ג'סאר (להלן "ענאן") מיום 1/7/20 (40) מתחילה לשפוך אור על ההתרחשויות. ענאן מספר כי אכן הוא מצוי בהיכרות עם בסל, ומחק את שמו מספר הטלפונים בשל פחדו; מאשר כי בסל ביקש שיחליף עמו ברכבים; מתאר את בסל, מבנה גופו וקעקועיו; מציין כי בתחילה החנה את הרכב ליד בית הורי בסל; לאחר מכן הביא הרכב לטענתו, לבסל; בהמשך- מזהה (בסרטון) את בסל יחד עם "אבו פימד אחמד", כמי שהגיעו לתחנת הדלק; מאשר כי באסל הוא זה שיושב במושב הנהג; מתקן את הודעתו מתחילת הדעות ומציין כי לקח את הרכב לאחר שהחנה אותו ליד בית הורי באסל, והעבירו ליד בית ספר אבן רושד; מאשר כי אכן קיים סכסוך בין המנוח ובין משפחת נדאף. ענאן מוסיף כי סופו של דבר, בבוקר, הביא את רכבו של באסל לבאסל (שעה 7:30 בבוקר); עוד מציין ענאן כי עת החליפו הצדדים במכוניות, העביר באסל מרכבו לרכב ענאן שתי שקיות.

16. ענאן מזהה שנית את באסל ואת אחמד פימד בשעה 5:00 לערך במצלמות מחסום תיאנים, ברכבו של ענאן. ענאן מוסיף עוד כי עת החליפו הצדדים ברכבים, אבו פימד ירד מהרכב עם "כבאיים" (הכוונה קביים), ושקית בידו, ועלו

לרכב שלו (של ענאן).

17. אשר לסרטון אירוע הרצח עצמו, מזהה ענאן את באסל כמי שבועט במנוח, ומזהה את המשיב 1 (נדאף) כמי שעולה לרכב מאחור, לאחר הרצח. מציין כי באסל עלה למושב הנהג.
18. הודעת עמאר אבו חוסין (49) מיום 6/7/20- מאשר ידיעה על סכסוך בין משפחת נדאף ובין המנוח; צופה בסרטון זירת הרצח- מזהה את הדוקר כמג'ד ואת באסל.
19. הודעת ענאן ג'אסר 9/7/20- (63)- מאשר כי בסל ביקש את רכבו; מציין כי תחילה באסל ביקש שיגיע לפגוש אותו ואז ביקש את רכבו למספר ימים ומשענאן סירב, עד למחרת בבוקר.
20. הודעת חסאן ג'מאל 1/7/20 (71)- מאשר סכסוך בין המנוח ובין האחים נדאף; מציין ומאשר הגעת הטיוטה לתחנת הדלק; מציין כי הנהג היה באסל חילף ולידו "אבו פימד ממשפחת שרקיה" (המשיב).
21. בהודעה נוספת של חסאן ג'מאל (83) מיום 16/7/20 מציין העד- כי המנוח סיפר לו שבמאי "סגרו עליו מספר פעמים וניסו לתפוס אותו"; מאשר שנית כי בתחנת הדלק הגיעו באסל ואבו פימד ממשפחת שרקיה.
22. ענאן ג'סאר- בהודעה מיום 19/7/20 (87)- מציין כי פגש בבאסל ליד זמר והחליפו רכבים; באסל העביר מרכבו לרכב ענאן שתי שקיות; ענאן מצידו העביר את מזוודתו ושקית עם בגדים; מציין כי תחילה נסע לבית מוחמד אמין ואח"כ לבית באסל ומשם מוחמד אסף אותו; אח"כ העביר את רכבו של באסל ליד בית דודתו.
23. בהודעה נוספת מיום 26/7 (120) מציין ענאן כי באסל ביקש את הרכב וביקש כסף; מששאל אותו באסל אם הוא יודע מה קרה בכפר אמר שלא ואח"כ בדק ולמד כי קיימת שמועה שאחד מהכפר "קיבל מכה בבאקה". ענאן מזהה את באסל והמשיב ברכבו.
24. הודע נוספת מאת חסאן ג'מאל מיום 27/7/20 (124)- מעיין בסרטון הרצח; מזהה את באסל חילף כבועט; מציין כי באסל היה ברכב הטיוטה עם המשיב.
25. לגבי המשיב- המשיב שמר על זכות השתיקה בכל הודעותיו (23/7/20, 30/7/20, 6/8/20).

ראיות נוספות בתיק

26. סרטון הרצח ותיאורו- מזכר רל"ז 6 דיסק חוסאם אבו חוסין; דו"ח תפיה- האני שיבלי; מתאר הגעת הרכב מסוג טיוטה; מציין כי לאחר הרצח "הבחור עם הזקן" עולה לכיסא הנהג.
27. דו"ח איכונים תקפ"ב- ממקמים המשיבים בזירות השונות.
28. החלטת פסילת המשיב מנהיגה- תקע"ה (פסילה מיום 26/3/20).
29. דוחות צפייה (מצלמות בצד עדות ענאן ג'סאר)- תקע"ט, תקע"ח- א- באסל נצפה יוצא מביתו (אחמד יושב לידו); ב- מג'ד נאסף ע"י באסל והמשיב (יוצא מביתו עם חאלד, חאלד מושאר מאחור); ג- זירת הרצח; סרטון הרצח מדבר בעד עצמו. הרכב ממשיך בנסיעה לאחר הרצח. באסל נוהג לאחר הרצח; ד0 מג'ד מובא לביתו; מג'ד יורד

עם חפץ ועולה חזרה. אחמד-המשיב ובאסל ממשיכים בנסיעה; תיאור המשך מסלול- תקע"ז.

30. תמלילי מדובב- קמ"ב- (דברי נדאף מג'ד)- באסל הוא שהתקשר לטלפון של אחי.

31. תמלילי מדובב- ק"כ, מזכר אליה בשארה- מג'ד מאשר כי הוא שנראה בסרטון הרצח; מאשר קיומו של סכסוך (הוא דרס את אח שלי) סומך על האחר ש"לא יפתח". מציין כי האחר ממשפחת כלף; מציין כי התפטר "מהבגדים והסכין". מאשר כי בסרטון הרצח הוא זה שנראה דוקר.

32. בעמ' 7 לתמליל- מאשר כי היו שלושה בעת הרצח; ביחס לשלישי- והשלישי שהזיז לנו את הרכב קדימה". בהמשך מבהיר- "זה עם הרכב.. ממשפחת שרקיה" (עמ' 11); מזהה למעשה את כל המעורבים (באסל אבו אל תחריר כלף, עמ' 13).

33. שיחה בין עמאר באקה למנוח, ביחס לאירוע קודם- שח'- מזכר כיתי עילוטי- המנוח- "אני ברחוב 18 הרכב שלי על הכביש הם מסתובבים בקרבת הרכב... אני מפחד שהם עוקבים אחרי... נדאף? כן".

מסקנות-

34. הונחה תשתית **לכאורית** לאמור להלן-

לקיומו של סכסוך בין המנוח ובין משפחת נדאף; לשהות המשיב ברכב בתחנת דור-אלון; עיון בסרטון הערוך, יחד עם הצהרת המשיב 1 בפני המדובב יעלה כי המשיב הביא לכאורה את הרכב לזירת הרצח סמוך לביצוע הרצח (על פי הסרטון באסל ונדאף רצים אחרי המנוח ואין מדובר ב'מהירות דרדור', לכאורה); המשיב ובאסל נסעו עם נדאף לאחר הרצח לבית נדאף; נדאף מסר לבאסל ולמשיב בגדיו, הסכין, ומצלמה; המסירה נחזית בבירור; על פי הסרטון הדברים נמסרו בצד הנוסע ליד הנהג ולא לצד הנהג; אלו נסעו והחליפו את רכבו של באסל עם רכבו של ענאן גסאר; בעת ההחלפה הועברו שקיות מרכבו של באסל לרכב של ענאן; המשיב נראה אווז בשקית בעת ההחלפה.

זאת ועוד- המשיב מודע לקיום הסכסוך; המשיב רואה את נדאף ובאסל רודפים אחרי המנוח, כשלנדאף סכין בידו; עת מקרב הוא הרכב, קיימת מודעות לפיכך, לפחות ברמה הלכאורית, לכוונה לפגוע במנוח; על אחת כמה וכמה לאחר הרצח עת נוסעים כולם יחד, שומעים לכאורה על התוצאות הטרגיות (וראה אמרות באסל לענאן- עדות ענאן), ופועלים להעלים הרכב, הסכין והבגדים.

35. ממילא בכל הנוגע לשיבוש- אין נפקא מינה אם המשיב הוא שאחז בבגדים, במצלמה ובסכין, או שמא באסל, והשיבוש בוצע, לכאורה, בצוותא.

בנסיבות אלו=קיימת תשתית לכאורית להוכחת האישום כנגד המשיב.

36. אשר לטענת השוויון בין נאשמים, אקדים ואומר כי לטעמי, אין שוויון בין המשיב ובין ענאן וחוסאם חוסין. הטעם המרכזי לכך כי המשיב שיתף פעולה, במישור הלכאורי, בעבירות השיבוש והסיוע, גם מתוך מודעות לכך כי נדאף והאחר גרמו חבלה חמורה, לכל הפחות, למנוח, וגם לאחר שהבינו כי המנוח קיפד חייו (החלפת הרכבים)

מאידך- לפחות לפי העדויות, הן ענאן והן חוסאם עשו את שעשו שלא מתוך מודעות לעבירת הרצח (ראה עדון ענאן 26/7 המשיב כי לא יודע מה קרה בכפר), או מתוך חשש מפני נדאף ובאסל (ובוודאי שלא מתוך רצון לסייע לעבירה); עוד אציין כי ענאן שיתף פעולה בחקירתו, בניגוד מוחלט למשיב, וגם בכך שוני (מעלה מן הצורך). לא ענאן ולא חוסאם היו באירוע הרצח עצמו, ובמרדף.

37. זאת ועוד- גם לו היה קיים שוויון, לא היה בכך להועיל לשלב זה. אשר לטענת אכיפה בררנית - הלכה היא כי "דרך המלך" להעלאת הטענה היא מסגרת ההליך העיקרי, אולם אין לשלול העלאתה לחלוטין גם בשלב המעצר, ועל הטוען להפליה להוכיח כי ההבחנה בינו לבין חשוד אחר היא שרירותית או שביסודה שיקולים זרים (ראה בש"פ 7148/12 כנאנה נ' מדינת ישראל, 14.10.12; בש"פ 1495/17 מדינת ישראל נ' זאודי, 21.2.17). במקרה בפנינו לא הונחה ולו תשתית מינימלית להוכחת שרירות.

זאת ועוד, אף אם ניתן להתחשב בטענת הפליה בין עצור ובין מי שלא הוגש כנגדו כתב אישום, כבר בשלב מעצר, נקבע כי ההתחשבות תיעשה "באופן תחום ומוגבל" (בש"פ 6745/17 יונס נ' מ"י), וכי טענת הפליה לא תועיל מקום בו ביהמ"ש השתכנע שמדובר במי שמסוכנותו גבוהה (בש"פ 8101/16).

38. מדובר לכאורה- בסיוע לאחר מעשה לעבירת רצח; מדובר בשיבוש ראיות למי שלכאורה ביצעו המעשה החמור בספר החוקים; מדובר במשיב לחובתו עבר מכביד, הכולל עבירות סמים, אלימות ושוד.

39. בנסיבות אלו, מסוכנותו הלכאורית ברף גבוה, וטענת הפליה בין נאשמים לא תועיל.

ניתנה היום, ה' תשרי תשפ"א, 23 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.